

[Björn Poulsen]

gene derved på mange områder bliver betydelig bedre, end de var ved første behandling, men også i ændringsforslagene mangler jeg noget af det væsentligste, som jeg omtalte ved førstebehandlingen. Jeg mangler nogle ting, der gør, at vi kan forøge antallet af nye boliger i dette land. Vel kan vi udnytte den almennyttige kvota på de 7.000, men der er ingen tvivl om, at med det antal boliger, det ser ud til der bliver bygget de næste par år, vil vi ryge ind i en ret alvorlig boligkø. Det tror jeg ikke kan være socialdemokratiets mening med at komme med den slags forslag, som vi har til behandling her i dag. Jeg vil derfor igen spørge, om man overhovedet ikke har tænkt sig at prøve på at øge boligbyggeriet her i landet. Når vi ligger nede og roder omkring de 30.000 om året, så må vist alle erkende, at det i hvert fald er i underkanten af det, som er nødvendigt.

Jeg har tidligere omtalt, at vi vil stemme for adskillige af boligforligspartiernes ændringsforslag. Vi vil også stemme for de af DKP stillede ændringsforslag. Til gengæld vil vi stemme imod de af fremskridtspartiet og de konservative stillede ændringsforslag. Det er efter min mening den sorte reaktion, der her igen kommer frem i billedet; disse ændringsforslag har vi under ingen omstændigheder tænkt os at støtte.

Hvorledes vi vil stemme ved tredje behandling, har vi ikke overvejet færdigt. Jeg kan dog sige én ting, og det er, at hvad angår forslaget om boligsikring, har vi tænkt os at stemme for samtlige ændringsforslag, og vi vil også stemme for lovforslaget ved tredje behandling. Det er en rimelig ajourføring, der sker ved dette lovforslag og de ændringsforslag, der er stillet, så her vil vi under alle omstændigheder stemme for.

Men jeg synes, der mangler virkelig mange ting i de forskellige lovforslag og de forskellige ændringsforslag, som vi behandler i dag. Jeg er ikke af den overbevisning, at de ændringsforslag, vi har set, til lejeloven fra boligforligspartiernes side kan stoppe de bolig-hajer, som vi kender alt for godt. Jeg mener, man burde have gjort mere ved det. Jeg har godt nok hørt, at man mener, man kan stoppe dem, men jeg synes ikke rigtig, at de ændringsforslag, vi har set, virker særlig overbevisende på det område.

Det samme gælder sådan set ændringerne til boligreguleringsloven. Vi mener ikke, man

er gået vidt nok, og når man så samtidig, som jeg tidligere refererede, hørte hr. Johan Philipsen udtale sig heroppefra om sin utilfredshed med det hele, ja, så kan jeg slet ikke få tingene til at hænge sammen mere, slet ikke når man kender socialdemokratiets nære forhold til boligbevægelsen.

De lovforslag og ændringsforslag, som vi behandler, udgør jo en meget bred vifte, og hvad angår finansiering af boligbyggeriet, er der nogle vældig positive ting. Jeg synes nok, at de 8 mill. kr., som kommer i ekstra støtte, er noget meget positivt. Jeg synes også, det forhold, at de unge under uddannelse får nogle muligheder for at få enkeltværelser med kogeniche inden for almennyttigt byggeri, så man kan få en lidt billigere boform frem på den måde, er vældig positivt, men igen må man nok sige, at dette er kun et plaster på den boliglovgivning, vi har i dag. Det synes jeg i og for sig er noget af det værste af det hele, for vi risikerer jo meget nemt, at vi igen kommer til at køre med et boligforlig, der varer 3-4 år, måske længere, 4 år, og hvad kan der så ikke ske i mellemtiden?

Der er i hvert fald én ting, der efter vores mening er 100 pct. sikkert, nemlig at hvis man ikke snart ændrer på den finansieringsform, man har, så sker der noget meget alvorligt. Så sker der det, at vi får en boligkø, som bliver meget, meget svær at afvikle igen. Det kan vi ikke være tjent med, og det skal vi heller ikke være tjent med. Jeg vil i hvert fald opfordre – om ikke andet så regeringspartiet socialdemokratiet – til at kigge meget nøje på en finansieringsreform. Vi har jo tidligere fra det parti set forslag og tanker på det område. Jeg synes, man skal prøve noget mere på eventuelt at få det frem igen.

Kaj Hansen (DKP):

Ja, så oprandt endelig den store dag, hvor den store sociale boligreform som bebudet af boligminister Ove Hove i redegørelsen i maj måned 1978 kommer til anden behandling. Nej, ak og ve, sådan gik det ikke. Det viste sig i virkeligheden kun at være et udsalgstilbud i forhandlingerne med venstre, og nu ligger det hele under venstres gulvtæpper. Tilbage har vi så 7 lovforslag, hvor der er nogle justeringer op og ned, der er nogle små plusser, der er nogle store minusser, men alt det, der ligger i lovforslagene, er en videre-